

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 8950/20
Дана 02.06.2022. године

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Јасмина Савић и Весна Мартиновић, чланови већа, уз учешће судског саветника Данијеле Марјановић Чолаковић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Акционарског друштва трговина на велико и мало "А.А." ..., ..., кога заступа Б.Б., извршни директор, ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак, Нови Сад, у предмету комуналних такси, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Општинске управе општине Инђија, Одељења за утврђивање и наплату јавних прихода број 06-43-2/375/2019 од 27.12.2019. године, којим је тужиоцу утврђена накнада за коришћење јавне површине за 2019. годину, за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, у укупном износу од 172.800,00 динара за период од 19.03.2019. године до 31.12.2019. године, што дневно износи 600,00 динара; одређено да је утврђени износ накнаде обвезник дужан да плаћа месечно, сходно броју дана у месецу, до 15. у месецу за претходни месец; да је доспеле, а неизмирене обавезе обвезник дужан да уплати у року од 15 дана од дана достављања овог решења; да се накнада уплаћује на рачун и са позивом на број наведен у диспозитиву решења; да се на износ утврђене обавезе који није плаћен у прописаном року обрачунава и плаћа камата, како је специфицирано у диспозитиву тог решења; да ће се уколико обвезник доспеле, а неизмирене обавезе не плати у прописаном року наплата извршити принудним путем, на терет пореског обвезника и да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 10.06.2020. године, тужилац оспорава законитост и правилност решења туженог органа наводећи да тужени није размотрио све жалбене наводе. Посебно указује да је у жалби навео да није корисник зграде у

Инђији, улица ... .. нити је на тој адреси 2019. године, поставио и користио рекламне паное и да је уз жалбу доставио извод са сајта РГЗ, као доказ на ове тврдње. Сматра, да је тужени орган морао ценити овај доказ и да погрешно терет доказивања негативне чињенице преноси на тужиоца, те да није утврдио све битне чињенице. Указује, да је првостепено решење донето само на основу извештаја Одељења за инспекцијске послове Општине Инђија од 28.06.2019. године, о извршеном увиђају дана 19.03.2019. године, али да тужени те чињенице не утврђује, него само наводи да тужилац није уложио жалбу на наведени извештај. Понавља да није утврђено да ли је тужилац стварно користио рекламне паное у спорном периоду. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да му накнади трошкове управног спора.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, нашао да тужба није основана.

Према стању у спису предмета и образложењу оспореног решења, тужиоцу је утврђена накнада за коришћење јавне површине за 2019. годину, у укупном износу од 172.800,00 динара. Као основ утврђивања, првостепени орган је навео накнада за коришћење јавне површине за оглашавање за сопствене потребе и потребе других лица, рекламни панои у Инђији, ..., прва зона. Решењем Одељења за инспекцијске послове Општине Инђија, број 355-1296/2019-IV-05 од 25.10.2019. године, наложено је тужиоцу да без одлагања, најкасније у року од 60 дана од дана пријема решења, пред Одељењем за урбанизам, комунално-стамбене послове и заштиту животне средине, Општинске управе општине Инђија покрене поступак ради исходавања одобрења за постављање рекламне ознаке, два рекламна паноя димензија 3,0 м x 5,0 м- Инђија, Улица ... .. (ТЦ Слобода). У поступку контроле постављених рекламних паноя код тужиоца, комунални инспектор је утврдио да тужилац на спољним деловима фасаде зграде, ближе наведених у тачки 1. диспозитива, има постављене фиксирани рекламне ознаке-паное, као и светлеће рекламе, димензија ближе наведених у диспозитиву, а да за то нема прибављено одобрење надлежног органа-Одељења за урбанизам, комунално-стамбене послове и заштиту животне средине, Општинске управе општине Инђија, што је чланом 44. Одлуке о комуналном реду, прописано као услов за вршење наведене активности. Комунални инспектор је ове чињенице утврдио да основу непосредног увида и на основу Уверења Одељења за урбанизам, комунално-стамбене послове и заштиту животне средине, Општинске управе општине Инђија. Тужилац у остављеном року од 60 дана од дана пријема решења није исходавао одобрење за постављање рекламне ознаке, рекламних паноя. Имајући у виду све наведено, тужени орган је применом члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 236. став 1. тачка 2) Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“ број 95/18) прописано је да накнаду за коришћење јавне

површине представља накнада за коришћење јавне површине за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и за коришћење површине и објекта за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица којим се врши непосредни утицај на расположивост, квалитет или неку другу особину јавне површине, за које дозволу издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе;

Према одредби члана 237. наведеног закона, обвезник накнаде за коришћење јавне површине је корисник јавне површине.

Одредбом члана 240. став 1. наведеног закона, прописано је да се утврђивање накнаде за коришћење јавне површине врши према површини коришћеног простора, сразмерно времену коришћења тог простора или према техничко-употребним карактеристикама објекта. Према ставу 2. наведеног члана, накнаду из става 1. овог члана, утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, контролу и наплату јавних прихода решењем.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Одлуке о накнадама за коришћење јавних површина на територији општине Инђија (“Службени лист општине Инђија” број 5/19) прописано је да је накнада за коришћење јавне површине накнада за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и за коришћење површине и објекта за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица којим се врши непосредни утицај на расположивост, квалитет или неку другу особину јавне површине, за коју дозволу издаје надлежни орган општине.

Према одредби члана 3. наведене Одлуке, обвезник накнаде за коришћење јавне површине је корисник јавне површине.

Одредбом члана 7. став 2. Одлуке, прописана је обавеза обвезника накнаде за коришћење јавне површине, да прибави решење о коришћењу јавне површине Општинске управе, Одељења за урбанизам, комунално стамбене послове и заштиту животне средине. Према ставу 3. наведеног члана обвезник накнаде за коришћење јавне површине, дужан је да поднесе пријаву Општинској управи, Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода, у року од 8 дана од дана почетка коришћења јавне површине, ради утврђивања накнаде за коришћење јавне површине. Ставом 4. прописано је да је обвезник накнаде из става 3. овог члана, дужан да сваку настану промену, пријави Општинској управи, Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода, у року од 8 дана од дана настале промене.

Полазећи од наведеног чињеничног и правног стања, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, те да су наводи тужбе неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Наиме, супротно наводима тужбе, тужени орган је утврдио све чињенице од значаја за одлучивање у овој управној ствари, правилно примењујући материјално правне норме, као и правило о терету доказивања. Из садржине списка и решења Одељења за инспекцијске послове од 25.10.2019. године, произилази да су на згради у ... улици број ..., у Инђији постављени рекламни панои димензија 3,0 м x 5,0 м, као и светлеће рекламе, те да је тужиоцу остављен рок од 60 дана од дана пријема решења да исходuje одобрење за постављање рекламних ознака. Имајући у виду да је тужилац имао право жалбе на наведено решење од 25.10.2019. године, које није искористио нити је исходовао одобрење за постављање рекламних ознака, Управни суд налази да је тужени орган

правилно ценио као неоснован навод жалбе, који тужилац и у тужби понавља, да није корисник зграде у Инђији, да рекламне паное није поставио и да их не користи. Осим наведеног, сходно одредби члана 7. став 2. Одлуке о накнадама за коришћење јавних површина на територији општине Инђија, тужилац је био дужан да сваку насталу промену пријави Општинској управи, Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода, у року од 8 дана од дана настале промене, што такође није учинио, па Управни суд налази да је оспорено решење у свему правилно и законито.

У складу са изнетим, без основа је и навод тужбе да тужени орган није ценио извод са сајта РГЗ, тим пре што из садржине списка предмета и пријемног печата исказаног на жалби, произилази да тужилац уз жалбу није доставио наведени извод, него га је само навео као доказ на околност да није власник нити корисник зграде у Инђији, ...

Управни суд је имао у виду и остале наводе тужбе, али како тужилац није навео ниједну нову околност нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, то је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Ценећи успех тужиоца у спору, суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.06.2022. године, III-4 У. 8950/20

Записничар
Данијела Марјановић Чолаковић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН